

The Lithuanian Weekly
"LIETUVA"
Published every Friday at Chicago, Ill.
Subscription in United States, Canada and Mexico \$2.00 a year.
Subscription to Foreign Countries \$3.00 a year.
Advertising rates on application.
Publishing of Lithuanian books, especially Lithuanian-English and English-Lithuanian dictionaries, job printing and translating in and from Lithuanian, Polish and English languages.
Address all communications to
A. OLSZEWSKI, Publisher,
924 33rd St., Station 60 CHICAGO, ILL.

LIETUVA

Sanvaitinis laikraštis
"LIETUVA"
Išleina kas Pėtnyčia, Chicago, Illinois.
Prenumerata Suvietyse Valstijose, Kanadoje ir Meksikoje — \$2.00 ant meto.
Kitose vienytyse — \$3.00.
Prenumerata turi būti išsiųsta apmokama. Metas prenumeratos skaičius nuo dienos laikraščio užrašymo, ne nuo Naujų Metų. Apie prenumeratą reikia pasiklausti per laisvą.
Lietuva spausdina vokiečių kalba. Konstitucijos ir vokiečių kalbos spausdinti. Vertimas iš kitų kalbų atlieka Europiečiai. Tiesiogiai atlieka didžiausią Knygų krautuvį, agentūrą ir taisytių ir spausdintių vokiečių kalba.
Visuose reikaluose adresuokite lai:
A. OLSZEWSKI,
924 33rd St., Station 60 CHICAGO, ILL.

Nr. 46 CHICAGO, ILL., PETNYCIA, 17 d. Lapkričio (November.) 1905 m. ENTERED AT THE CHICAGO, ILL. POST OFFICE AS SECOND CLASS MATTER. Metas XI

Politiszkos žinios.

Revolucija Maskolijoje.

Ar nūsimams Maskolijoje valdant Mikalojui II, negalima tikrai įspėti, kadangi dabar į užrubežius net nuo svetimų ambasadorių vien priestaraujančios ateina žinios. Reikia todėl manyti, kad arba ten priešingai ateitmai teip greitai atsistatė, kad jų nieka pirm laiko permatyti negali, arba kad teisingų žinių apie prietikus toliau nuo Peterburgo ne svetimų kraštų ambasadoriai negauna, valdžios cenzuroja net telegramus svetimų konsulių, siunčiamus ambasadoriams.

Kaip dalykai stovi ištikro Maskolijoje, iš priestaraujančių žinių sunku supaisyti. Laikraščiai vieną dieną garsina, buk dauguma Maskolijos žmonių pasigaušina padėtais caro palūosavimais, ant rytojaus vėl garsina, kad žadami caro palūosavimai ne menkai reikalaujančių užgandina. Iš tikro iš laikračių garsinamų žinių negalima supaisyti ne kokius palūosavimus caras nori žmonėms duoti, kadangi tie padėdėjimai išreikšti teip nepilnai, teip neaiškiai. Gaušanti telegramus svetimų kraštų laikraščiai, nepažįstanti prietikių Maskolijoje, ne car tarų doros, gautas žinias taiko paprastai prie sanlygų laisvose kraštose ir neturindami tikros vertės, menkus padėdėjimus didina, daro juos dideles vertes, nors jie tokiais nėra. Ypač priestartavimų pripildyti Amerikos laikraščiai, kadangi čia mažaisiais yra sandarbininkų pažįstančių prietikius kituose kraštuose, todėl ypač Amerikos laikraščiams savo spėjimuose labiausiai atsiei na apsiriki.

Kada caras padėjo sušaukti žmonių išrinktą dūmą, kuriai, vienok, nedavė tiesų sprendimo, daugelis, ypač, vokiečių ir amerikoniški laikraščiai pradėjo garbinti carą, perstatinėjo jį už geradėjų Maskolijos, bet Maskolijos žmonės geriau už Amerikos laikraštinių suprato vertę tos neva caro geradėystės, kadangi su pagelba biurokratų išmislytos komedijos caras užsimanė sudrūgtinti savo sostą, stengėsi atsakymą už peiktinus biurokratų darbus sukrauti ant pečių žmonių atstovų. Neįstabu, jeigu tokią parodiją konstitucijos su panieka atmetė Maskolijos žmonės.

Kada svetimų kraštų laikraščiai gyrė carą ir jo žmonės siulomą neva laisvę, tie žmonės griebsi geresnio pamokinimo caro tarų, parodė, kad jau supranta biurokratų užmąnytą komediją. Užgimė visur straikai ir riaušės. Caro sostas pradėjo drebėti, svetimų kraštų ambasadoriai net raportų savo randams negalėjo išsiųsti, kol ant galo sumislėjo pasamdyti švediską garlaivį, kuris ambasadorių siuntinius važiojo į Švediją ir ten perdavinėjo pačui persiųsti toliau.

Caras persigando, bet nežinojo ką daryti. Jam liko tik arba dūmti iš Maskolijos, arba duoti žmonėms, ko jie reikalauja. Jis, vienok, ne vie no, ne kito nepadarė, bet paėmęs į pagalbą bliagierių Wittę, užsimanė bandyti toliau vilioti žmones tūciais padėdėjimais. Kad kaip nors nurašintų žmonis, prikalbėtas Wittę, caras pagarsino, jog

rinkimo tiesas išplatina ant jų luomų, kurios sulgų pirmutino projekto, neturėjo tiesos balsuoti ir kad ant toliau Maskolijoje tik dūmos užgirtos tiesos galės but pildomos. Daugiau caras žmonėms nieko ne nežadėjo, bet užrubežių laikraščiai vėl pradėjo garbinti carą, gyrė protą Wittę. Bet už ką garbinti vieną arba kitą? Maskolijos žmonės teipgi nėra iš ko teip labai džiaugtiesi.

Caras daleido balsuoti ir pirmą nuo to išskirtiems, bet nepasakė aiškiai ką prileidžia prie to balsavimo, juk sulgų pirmutinio projekto nuo balsavimo buvo išskirta, turbūt, didesnę Maskolijos žmonių dalis. Aišku, kad viliojimui žmonių, Witte su caru užma nę naują be vertės komediją, kadangi riaušės nesiliauja ir jas jau kelti pradeda uoliau si caro apginėjai, jo karieiviai. Rods pagarsinus pasukutinį manifestą, tikro Maskolijoje didesnę dalis darbininkų sugrįžo prie darbo, bet apreiškė, jog straikus at naujins vėl, kaip tik bus reikalas, jeigu randas neduos žmonėms to, ko jie reikalauja. Straike v Maskolijos darbininkai ir geležinkelių urdėninkai straikavo mat ne vien iškovojoimui geresnių algų, trumpesnio darbo laiko, bet teipgi iškovojoimui politiškos laisvės visiems Maskolijos ukėams.

Kad nedaleitė ne jokio palūosavimo žmonėms, biurokratai, pietinėj Maskolijoje, dideliuose miestuose, kaip Maskvoj, Peterburge, ypač čia Odesoj, parengė žydų ir inteligentų skerdynes. Skerdynės trunkė per ištisą savaitę, o policija ir kariume nės, vietoj ginti užpultus, šaudė į besiginančius.

Odesos miesto valdžios išsiuntė Peterburgą deputatą, kad reikalauti nubaudo mo policijos viršininko Reidhardto, kadangi jis skerdynes pagim dė ir reikalavimą Witte ant galo išpildė, niekas policijos viršininkas likosi prašalintas, bet tasyk, kada jis savo biuro darbą atliko, kada tukstančiai žydų ir inteligentų, ypač studentų, likosi užmušti, o kol traukėsi skerdynės, Witte į jas nesikišo, taigi jis teip jau kaltas kaip tas, kuris skerdynes parengė.

Po skerdynių Odesoj, kada jau svetimi konsuliai išsiuntinėjo telegramus savo randams sukrauti ant pečių žmonių atstovų. Neįstabu, jeigu tokią parodiją konstitucijos su panieka atmetė Maskolijos žmonės.

Kada svetimų kraštų laikraščiai gyrė carą ir jo žmonės siulomą neva laisvę, tie žmonės griebsi geresnio pamokinimo caro tarų, parodė, kad jau supranta biurokratų užmąnytą komediją. Užgimė visur straikai ir riaušės. Caro sostas pradėjo drebėti, svetimų kraštų ambasadoriai net raportų savo randams negalėjo išsiųsti, kol ant galo sumislėjo pasamdyti švediską garlaivį, kuris ambasadorių siuntinius važiojo į Švediją ir ten perdavinėjo pačui persiųsti toliau.

Caras persigando, bet nežinojo ką daryti. Jam liko tik arba dūmti iš Maskolijos, arba duoti žmonėms, ko jie reikalauja. Jis, vienok, ne vie no, ne kito nepadarė, bet paėmęs į pagalbą bliagierių Wittę, užsimanė bandyti toliau vilioti žmones tūciais padėdėjimais. Kad kaip nors nurašintų žmonis, prikalbėtas Wittę, caras pagarsino, jog

prastai, susibuntavojusius kareivius bandžia kariski sudai, nusprendami kas penktą kareivį ant susaudymo, bet šitame atsitikime nedrįso užgirtos tiesos galės but pildomos. Daugiau caras žmonėms nieko ne nežadėjo, bet užrubežių laikraščiai vėl pradėjo garbinti carą, gyrė protą Wittę. Bet už ką garbinti vieną arba kitą? Maskolijos žmonės teipgi nėra iš ko teip labai džiaugtiesi.

Paskutiniai jurininkų buntai Kronstadte teip išgaidino carą, kad jis ant galo išpildė reikalavimą ir pralino garų kraugerį Trepovą nuo vietos Peterburgo diktatoriaus ir pagelbininko vidaus dalykų ministerio, jis likosi paskirtas ginti carą ypatį ir jo šeimyną, ant bėgio politikos jau ne jokios įtekės ne turės. Maskolijos laikraščiai kaltina Trepovą, buk ant jo prisakymo buvo surengtos puskutinės žmonių skerdynės Odesoj ir kituose pietinėj Maskolijos miestuose. Trepov, vienok, užtikrina, kad tas skerdynės ne jis pagimdė, bet kas tą padarė, jis nesako. Jas, vienok, surengė caro tarnai, o gal artimi jo gliminės.

Peterburge nežinia kas paleido paskalą, kad ir čia skers žydus, inteligentus ir svetima tuščius, bet ir to, bent iki šiol, nebuvo.

Finlandijoje, tvirtynėj Sveaborge susibuntavojus kareiviai tvirtynės garnizono, kadangi juos laiko ilgiau, ne gu reikia, bet apsiėjo tas be kraujo praliejimo, sudaužė jie vien daktus kazarmėse.

Saratovo ir kitose rytinėse Maskolijos gubernijose užgimė kaimiečių maištai. Iš visų kraštų siūnia ten ištikimū dar kareivius, bet tų ištikimū yra vis mažiau. Stovintiems Peterburge ištikimū kareiviams padidino žymiai algas, bet ir su tuom, turbūt, neilgai sekis.

Net esanti Japonijos nelaisvę maskoliski kareiviai kėlė nepilankias carui demonstracijas, kuriose dalyvavo 30000 kareivių. Traukdami gatvėms su raudonomis vėlavoms, dainavo jie revoliucijonieriskias dainas. Japonijos valdžios ir tas maskolių nelaisvių demonstracijos ne nesiško.

Sekdami Finlandijos paviekslą, lenkai nuo Wittę pareikalavo tokios jau Lenkijos savistovystės, kokią caras davė Finlandijai. Witte, vienok, lenkų reikalavimą atmetė ir apreiškė, jog besikišimus lenkų iškovo tokią savistovystę randas laikys už atvirą buntą ir su ginklu lenkus suvaldys. Pagazdino dar lenkus, kad kol Lenkijoj nenūsiramys, lenkai, teip kaip ir Kaukazas, negalės dalyvauti ne rinkimuose į viešpatystės dūmą. Taigi su lenkais mat caras ir Witte didelių ceremonijų nedaro.

Tuojaus po tokiam apreiškimui, caras išleido manifestą, kuriuom pastato visas Lenkijos gubernijas, taigi ir lietuvių apgyventą Suvalkų guberniją, po apgulimo laikotiesoms. Už kiekvieną demonstraciją prieš randą nuo dabar baus suareštuotas kariski sudai. Maskoliska organizacija „Lyga Lygų“ pakėlė protestą prieš tokią be pamatinį Lenkijos supančiojimą, bet Witte, bent iki šiol, ant to nepaiso, priešingai, kraujagerini panašiam į garsų Muravjevą Koriką, Lenkijos general-gubernatoriui Skalonui suteikė diktatorišką valdžią.

Dėl pastatymo Lenkijos po apgulimo laiko tiesoms,

Lenkijos partijos, kuriuos iki šiol teip tarp sąvės edėsi kaip ir musiskės, susivinyjo ir nutarė prieš carą tarnus eiti išvien, kadangi išsiskirstę nieko negalėtų nuveikti. Kad Lenkijoj, arba kitur galima but įvesti geresnį, teisingesnį surėdymą, reikia pirma numesti carą jungą, kol tas jungas žmonis spaudžia, nieko pagerinti negalima. Caro valdžia palaiko ir apgina toki surėdymą, koks dabar yra ar tai Lenkijoj, ar kitur.

Matyt, užrubežiuose, po pagarsinimui apgulimo laiko tiesų, laukia atviros pasikėlimo visų Lenkijos gyventojų, kadangi ant visų užrubežinių berazi maskolisko rando procentinės popieros nupuoė iki 86 rubl. už 100. Pasikėlus Lenkijai, be abejonės, jos paviekslą seks Lietuva ir Latvija, o gal ir Mazrosija. Eikiant visiems iš vien, ištikro galima but pasiluosuoti iš ko netikusio caro jungo. Kad laisvę atsiekti, reikia visiem eiti išvien — kovoti už svarbiausią siekį. Kol musų partijos nesusitaisys, sunku bus ką nors svarbesnio nuveikti.

Matyt ir Prūsų valdžios, jaučią, kad Lenkija pasikelė, kadangi traukia kariumeng lenkų apgyventas Prūsų provincijas ir ant viso Lenkijos rubežiaus. Tą patį daro, nors ir ne teip demonstratyviskai, ir Austrija, kuri teipgi juk valdo buvusios Lenkijos gana didelį šmūtą.

Kas dar Maskolijoj gali užgimti, dabar įspėti negalima. Ją gali visų apimti naminės karės gaisras ir milžiniška viešpatystė, pastatyta ant ne teisybės, gali sugriuti, pasidalinti į kelias nepagrįstas. Be abejonės Vokietija labiausiai bijosi pasiluosavimo Lenkijos, kadangi laisva Lenkija turėtų didelę įtekę ant lenkų nesančių vokiečių jungą. Jeigu, vienok, Vokietija norėtų padėti carui suvaldyti Lenkiją, nėra abejonės, kad tasyk pasikeltų lenkai ir Prusose, kur jų yra teip jau keli milijonai. Iš pradžių gal Vokietija pasigandintų vien perkirtimu gabenimo ginklų pasikėlimams iš Prūsų, bet jeigu caras neįstovytų ilgai pasikėlimui suvaldyti, gal kaiseris užsimanytų ir siųsti kariumeng padėti carui.

Isz Lietuvos.

Is Vilniaus.

Vilniaus miesto valdyba nutarė padidinti algą visiems tarnaujantiems elektriskojo miesto stotyje drauge 2548 rubliais, šios pinigų ji ketina paimiti iš miesto atsargos kapitalo. Valdantysis Vilniaus guberniją sutiko su šio miesto valdybos užmanymu.

„Der Fraind“ praneša, kad buvusios Rugsėjo 28 (spalio 11) pagal naujo kalendoriaus dienų skaičiavimą, demonstracijos laike, Šv. Jurgio prospektė snėmė 70 ypatų.

Maskoliski laikraščiai garsina, buk Vilniaus katalikiškas vyskupas Roop keliauja į Ryką, kur jis, terp kitko, stengėsi išmesti nuo popiežiaus pakėlimą Vilniaus vyskupystės į archyviskupystę ir buk tokiu pakėlimu priitaria ir caro valdžios. Jeigu popiežius sutiks, tai Maskolijos bus trys katalikiški archyviskupai: Varšavos, Vilniaus ir Mogilevo (jis gy-

vena Peterburge). Iš tokio pakėlimo Vilniaus vyskupo į archyviskupus, Lietuvai didelės naudos nebūs, tas gal rupėti vien vyskupui Roopui, bet Lietuvai tai niekniekis.

Iki spalio 21 d. Vilniaus gubernijoje limpančioms ligoms apsigro tiek ypatų: Vilniuje: šiltinė — 2, pilvo šiltinė — 14, skarlatina — 5, difteritu — 3, pažandėmis — 4, kruvinąja — 2; Vilniaus pav.: šiltinė 2, kruvinąja — 2; Lydos p.: pilvo šiltinė — 7; Trakų p.: pilvo šiltinė — 3, kruvinąja — 3; Dėnos p.: pilvo šiltinė — 8; Šventėnų p.: natūrališkos rauplėms — 9.

(Is „Viln. Žn.“).

Gubernijos valdytojas pranešęs Vilniaus vyskupui, kad jisai, peržiūrėjęs lietuvių paduotąjį prašymą apie leidimą įsteigti prie Šv. Mikalojaus bažnyčios prieglaudus namus vaikams su tikėjimo išguldymu lietuvių kalba, nedaras iš savo pusės jokių kliūčių.

Mokančių priverstinus anūdelius Vilniaus prekybos mokyklos užlaikymui pirklių kuopa nutarė reikalauti, kad šioje mokykloje būtų įvestos sekančios permainos: leisti išguldinti mokslą visoms atakančiam apsišvietusioms ypatoms, neskiriant tautos netikybės; išguldinti lietuvių lenkų kalbas ir patalpinti mokyklos skaittyklus knygas vietinėmis kalbomis spausťas; pakeisti mokyklos įstatymų str. 24tą pagal kurio priziurimosios tarybos pirmininkui gali buti krikščioniško tikėjimo ypatas; per egzaminus leisti dalyvauti ne tik pirmūninkui, bet ir prižiurimosios tarybos sanariui; papildyti įstatymus naujų straipsniu, kad prižiurimoji taryba iš savo tarpo išrinktų vieną sanarį į pedagogiskąją mokyklos komisiją.

Lietuvos inteligentų susivaižavimų nutarimai.

Gezazė 19, 20 ir 21 diena š. m. (birželio 12 ir 13 d.) Vilniuje buvo lietuvių, lenkų, baltarusių ir žydų susivaižavimas apmąstymui bendrų šioms tautos politiskųjų reikalavimų.

Ant antro susivaižavimo iš lietuvių tebuvo vos tik penki ar šeši žmonės, kurie pranešė susirinkusiems, jog anie visai nėra ne kokios lietuvių kuopelės arba partijos įgalioti ir kad atėję ant jo iš savo valios, kad todėl buti negali jokių lietuvių vardu padarytų nutarimų.

Tuomet susirinkimas nusprendė, jog visi jo nutarimai neturį jokios priverstinės spėkos ir pasilikę vien privatiškų žmonių balsu, juo kad ir visi kiti susirinkusie jie, kaip pasirodė, buvo tik šėip sau susivaižavę, o ne draugijų arba partijų pasikirti susivaižavimam. Pirmose dviejose dienos buvo po 30 žmonių suvirš, o paskutinioj dienoj mažiau kaip 30. Nutarta:

- 1). Dėlė ekonomiskų, kultūriskų ir tautiskų musų visuomenės reikalų, lietuvių, lenkų, baltarusių ir žydų, susivaižavimas Vilniuje pripažįstama reikalingu stengtis prie politiškos kaip Lietuvos, teip ir Baltarusijos savarankybės.
- 2). Kaip Lietuvos, teip ir Baltarusijos santikiai prie visos valstybės, paskui vienos prie kitos ir pagaliaus prie

atskirų autonomiskų kunų, jeigu toki bus, taps nuspręsti įsteigiamoj susirinkimo atstovų, kurie bus susaukti Vilniun nuo visų Lietuvos ir Baltarusijos gyventojų ir išrinkti visuotinu, lygiu, slaptu ir tiesiu balsavimu, neskiriant lyties, tautos ir tikėjimo.

3). Tardamas, jog tik revoliucijinės partijos, kurios veikia Lietuvoje ir Baltarusijoj, sužadino revoliucijinį judėjimą šiuose kraštuose, susivaižavimas išreiskia savo pagarbą visoms revoliucijinėms organizacijoms ir ypatsiu už anų gausingą aukoms šelpimą. Pripažindamas, vienok, reikalingu stengties prie teritorialinės politiškos autonomijos, susivaižavimas išreiskia savo priejautą ir užkvičia suteikti pasipirtį toms partijoms, kurios prisilaiko to paties politiškojo programo.

4). Susivaižavimas nutarė įsteigti Vilniuje centralinį biurą po dvi ypati ir vieną kandidatą nuo visų keturių tautų, kurios buvo reprezentuotos ant susivaižavimo. Tasai biuras privalo prilaikyti ryšius su kuodidžiausiu musų visuomenės skaitliumi vedimui prieš rinkimus agitacijos ir įvykdinimui vyriausiojo tikslų — susaukimo įsteigiamoj susirinkimo Vilniuje.

Pripažindamas, jog caro valdžia, savo praigaistung sumanymo pasiekimui ir revoliucijinio judėjimo pamatininkui, organizuoja žydų ir inteligentų skerdynes ir kitokius užpuolimus vienos gyventojų dalies ant kitos, susivaižavimas išreiskia savo pasibaurėjimą dėl tokių atsitikimų ir pripažįsta reikalingu įsteigti organizuotą kovą prieš administracijos slautimą.

Toki tai visai pirmoj atskirų tautų žmonių susivaižavimu. Vadiniu jį pirmuoju, nes susivaižavimas 22 d. balandžio išsivadėjo tokio vardo.

Atstovai į centralinį biurą tapo nuo kitų tautų parinkti. Lietuviai pasilikio sau tiesą atsisaukti prie visuotinio susirinkimo, koksai yra buvęs kovo mėnesį.

Kuopa lietuvių, susidedanti iš visokeriopų Lietuvos draugijos luomų, šeimynų, su grynai lietuviškomis ir lenkiškomis tradicijomis atstovų, susirinkusių Panevėžyje gegužės mėnesyje, pilnai pripažino teisingumą reikalavimų, apskelbtų lietuvių susivaižavimu Vilniuje kovo m., ir galvojo apie tolesnį išpletojimą lietuviškosios politiškosios programos. Savo nusprendimus, tam tyčia išrinktojo komiteto suformuluotus, šiandieną paduoda. Šiaulių susivaižavimui kritiskai perkrauti ir praktiskai praplatinti.

3). Gretoms su bendra viešpatystės rusiskąja kalba, lygiomis tiesomis turi buti patatytos kalbos: lenkiškoji, lietuviškoji, baltarusiškoji ir ukrainiškoji. Seimuose debatuojama jeib kokia suprantama kalba, protokuluojama gi utrakvistiškai: Varšavos seime — rusiskai ir lenkiškai, Vilniaus seime — rusiskai ir lietuviškai, Minsko — rusiskai ir baltarusiskai, Kijevo — rusiskai ir ukrainiška.

4). Kiekviena tų sudedamųjų dalių organizuojasi ir programos išsidirba savarankiskai. Etnografiskai skirtinga mažuma prisideda prie didžiūmos ir pritaria politiškosioms jos aspiracijoms.

5). Bendruosius viešpatystės dalykus valdo parlamentas, susidedas iš lygaus skaičiaus seimų atstovų, taikant provincijų reikalus su visuomeniškaisiais viešpatystės reikalais.

6). Kultūrinuose ir civilizacijiniuose dalykuose provincijos nepripažįsta centralinės valdybos prievartos: liuosai organizuoja krašto gerovei draugijas ir komite-tus.

7). Įvykinimui idėjos federacijinio viešpatystės sutvarkymo organizuojami Centraliniai Komitetai, susijinę tarp sąvės, idant darbas būtų vedamas vienodai.

8). Lietuviškasis Centralinis Federacijos Komitetas organizuojasi tuojau, apkelbia savo programą lietuviškai ir lenkiškai, rupestingai aiškina ir platina dabartinės lietuviškosios draugijos tikslą ir uždavinį, renka sanarius ir lėšas.

9). Lenkiškosios kultūros Lietuviai piliečiai už viešpatujančią krašto kalbą pripažįsta lietuvišką ir jos mokiėjimą pripažįsta būtina reikalingu kiekvienam. Kiti gi Lietuvos piliečiai lenkiškąją kalbą ir kultūrą laiko lygioje pagarboje, rupinasi pramokti ir jos vartojimą namie ir viešuose susirinkimuose pripažįsta teisingu. Teip pat ir su kitomis kalbomis.

10). Partijinis ir nacionalinis darbinimas, jei jis būtų vedamas su nuoskauda kitos draugijos pusės, turi apsisloiti; visi vienijasi pasiekimui vyriausiojo tikslų — politiškosios autonomijos ir liuosai isrinkto seimo, kurs turės apspręsti visus krašto reikalus, tad ir partijinius ir nacionalinius.

11). Žydus krašto tiesos laiko lygiais su kitais krašto piliečiais; į visas įstaigas įeina kaip sanariai lygiomis tiesomis; tad ir kariuomeni už politiškasias tiesas, turime su jais isvieno eiti.

12). Luomų įstaigos turi buti arba visiskai panaikintos, arba skaitomos už privatiskas; viso krašto įstaigos turi buti visuomeniškosios lygiomis visų tiesomis ir pareigoms.

Liepos mėnesį susirinko Kaunan iš įvairių kampų apie 30 žmonių. Prasidėjo šnekos ir ginčai apie tolymesnius musų sieki-mus, apie smulkenas tų siekių, bet maža tebuvo šnekos apie tai, kas reikia tuoj daryti ir kaip reikia daryti. Įsimylėjimas į savo partijos darbus buvo teip žymus, kad apie kokį nors bendrą darbą, suvienytomis spēkomis, negalima buvo ne svajoti, daug kam puikiu ir prakilnu darbu rodėsi tik tie darbai, kurie anų partijos vardu buvo padaryti; jeigu koksai nors

darbas buvo atliktas ir ne partijos žmonių, tai tuli jau greitai buvo nuopelnus už tą darbą įrašyti į savo partijos nuopelnų knygą. Tokiam partikuliarizmui viešpatuojant, sunku buvo šnekėti apie kokią nors bendrą darbo organizaciją. Susirinkimas užsibaigė priėmimu sekančių nutarimų, kuriuos čion ir paduodu:

1). Lietuvių inteligentijos susivaižavimas Kaune mano, kad Lietuva gali įgyti politišką laisvę tik nuvertus Maskolijos biurokratų jungą; tas gali įvykti tik tada, kada plačios susipratusios minios prašals iš Lietuvos biurokratų. Todėl susivaižavimas laiko už reikalingą remti visokiū būdu veikiančias tarp Lietuvos liaudies revoliucijines partijas arba šėip veikiančias Lietuvos demokratiskias visuomenės grupas.

2). Lietuvių inteligentijos susivaižavimas Kaune, manydams, kad Lietuva turi gauti politišką laisvę ir demokratiską surėdymą, laiko svarbiausiu reikalu susaukti įsteigiamąjį Lietuvių Seimą Vilniuje, išrinktą visuotinu, slaptu, lygiu ir tiesiu balsavimu be skirtumo kalbos, tikėjimo ir lyties. Tasai Seimas turės išdirbti Lietuvos konstituciją ir santikinus su kitomis Maskolijos tautomis.

3). Susivaižavimas Lietuvių inteligentijos Kaune, išreiskia savo giliausį paniekimą projektui Buligino komisijos, kaip biurokratijos išgalvojimui, turinčiam vien tikslą prilaikyti griuvančią biurokratijos galybę ir išrand reikalingu su visomis pajėgomis kovoti su panaisiais biurokratijos sumanymais. Ant to paties susivaižavimo buvo parinkti atstovai į susivaižavimą atėkuri Maskolijos atstovų, kursai tame tarpe buvo rengiamas.

P-tis.

Is Kauno.

Kaune, Žemaičių seminarijos rektoriui, pralotui kun. Antanui Karosui, yra leista laidyti sanvaitinį laikraštį „Nedėliniai Skaitymai“ su šia tokiu programą:

1) Vyriausieji vyriausybės įsakymai, 2) straipsniai su tikėjimo ir dorybės turiniu, 3) paskatinimas gerinti ukį, 4) trumpos žinios iš musų valstijos ir kitų kelių, 5) trumpa apžvalga lietuviškųjų smu-dinių, 6) redakcijos atsakymai ir apgarsinimai. Laikraščio kaina 2 rubl.

Is Latvijos.

Dorpato universiteto užveizda nutarė atidaryti universitetą ir pradėti lekcijas nuo 22 d. spalio, bet lekcijos, rodosi, neprasisdėjo iki šiol.

Kadangi Rygos politechnikos studentai pareikalavo, kad užveizda pavestų institutą politiškiems susirinkimams, tai išgirdę apie tai gubernatoriaus, atsūtė kazokus, kurie užėmė politechniką ir į ją neleidžia ne tik pašalinii, bet ne studentų.

Is Prūsų Lietuvos.

Ant didžiojo turgaus į Tilzė atgabeno arklių per 1000; daug jų buvo iš Maskolijos, kadangi mat, pasibaigus karui, dabar galima iš Lietuvos gabenti į Prūsus arklius ant pardavimo. Kas laike karės buvo uždrausta. Už geras arklius mokojo iki 700 Markų. Atkako teipgi iš Berlyno tuli mesininkai, kurie pirkto arklius skerdimui.

Už 10 kilogramų kviečių Tilžės mokykloje po 15—16 Mrk., rugių 13.50—14.30 Mrk., miežių 13—14 Mrk., avižų 12.50—13.20 Mrk. Už šieną mokykloje po 4.00—4.30 Mrk.

Už kiaušius mokykloje: už porą 4 šaukštelius paršų 36—40 Mrk., senesnių iki 48 Mrk., už kiaušius 60—70 Mrk.; už penetas po 62 Mrk. už centnerį svarumo; taigi kiaušinių kainos labai augstos.

Netoli Tilžės, ant Labgavos geležinkelio stoties, komotivai su atbėgusiu iš Karaliaučiaus pasasiera traukiniu. Prie to 9 pasasieriai ir 5 geležinkelio tarnai tapo sunkiai sužeisti. Kaltininkas nelaimės, girtas mašinistas lokomotivą taip sunkiai tapo sumankytas, kad nugalbentas į ligonbutį, ten pasimirė; yra dar trys ypatingi mirtiniai sužeistais Tilžės ligonbutyje.

Is Peterburgo.

12 d. spalio, Peterburgo universiteto triboje buvo lietuvių sueiga. Kalbos ir ginčai buvo atlikti lietuvių kalba.

Senamjame fizikos institute, — kaip praneša „Vil. V.“ — susirinko lietuviai pasikalbėti apie savo reikalus, viltis ir planus.

Buvo perskaityta keletas referatų apie tautišką Lietuvos plėtojimąsi ir krutėjimą.

Tautiško krutėjimo pradžia slepiasi gilioje senovėje. Jo pradžia kyla iš to laikų, kada reformacijos idėja pasiklodo po Lietuvą ir drauge su liūnos tikybos idėjomis, atneša tautiškos kultūros idėją.

Bet tas krutėjimas, palikęs savo ženklus ir iki šių dienų terpiu Interio ir Kalvino pasekėjų, buvo įėjusių sulaukymas, kurie ilgai sulenkino Lietuvą. Dar kenksmingesnė įtaka padarė Vilniaus universitetas, su savo taryba lenkiska dvasia, kuris, tvėrdamas lietuvių inteligentią, su jos pagalba platino lenkų dvasią ir lenkų kultūrą Lietuvoje.

Terpi ukininkų tekalbantių tik lietuviškai ir sulenkėjusių darponių pasidaryd bedugnė, kuri tebegyvuoja ir iki šių dienų. Tautiškas lietuvių krutėjimas apsirėškė stipriai ir pergalin gal tik pastaruosius 25 metus, knomet pasirodė „Ausra“.

Kad tautiškas lietuvių krutėjimas būtų stipresnis, reikia jį sujungti su kitomis tautomis, kovojančiomis, kaip ir lietuvių, už savo gimtąją kalbą ir už savo savarankiškumą.

Atsilepdami ant to linkėjimo, kalbėjo lenkų progresistų partijos, lenkų socialistų ir baltgudžių atstovai. Šių partijų atstovai karstai sveikino lietuvių susikinkimą ir išreiškė linkėjimą, kad apėmusis Lietuvą krutėjimas, turėtų kuodidžiausį pasisekimą ir kad terpi lietuvių ir jų kaimynų visuomenė būtų santarke ir solidariskumas.

Is Tomsco, Siberijoje. Lietuvių čia yra tik atvartai ant apsigyvenimo, yra ir lietuvių kunigas, I. Demikis. Lietuviškos kalbos visai negirdėt; šalis apgyventa: kirgizų, latvių ir maskolijų. Žmonės labai pikti ir žiaurūs; feigu kas užpykina, peilį išieitraukia ir veria ant smert. Oras vėsus, vasara neilga, javai ne visi nunoksta. Augti, tai viskas auga, ką tik sėja arba sodina, tik vėlyvesnėje augalai nevynoksta. Žemė labai vaisinga, mėslo nereikia krėsti, jeigu krečia, javai išlūga ir supuša. Žiema ilga, sniego daug buva, šalčio buva po 40 laipsnių. Žmonės ant kaimų vargingai gyvena, šalis retai apgyventa. Turinti ūkį, iš pagalių ir molio stato tokias gūstas apsigyvenimui nuo šalčio, lietaus ir pragyvenimui. Gyvuliai kaip koki ukininkai žiemą ant lanko laiko, ten šeria; gyvuliai šalia nebijo. Labai vargin-

gas ir skurdus gyvenimas ten žmonėms, ypač valdžiai čia atgabendams. Yra čia ir lietuvių, išstremų žiaurios caro valdžios ant apsigyvenimo, daugiausia už politiskus nusidėjimus.

Dabar Tomske labai neramus laikas: dideli maištai ir demonstracijos, žmonės prieš valdžią vis smarkyn kyla. Nuozma.

Isz Amerikos.

Nelaimės ant geležinkelio. SYRACUSE, N. Y. Netoli Liverpool, ant Waterstown & Ogden geležinkelio, susimūšė du traukiai. Prie to 4 ypatingi liko užmušti.

WILKESBARRE, PA. Netoli Hunkers Creek, ant Delaware, Lackawanna & Western geležinkelio, susimūšė pasasiera traukis su tavoriniu. Prie to penki geležinkelio tarnai liko užmušti, o 10 pasasierių tapo sunkiai sužeisti.

MISSOULA, MONT. Netoli nuo čia, ant Northern Pacific geležinkelio, susimūšė pasasiera traukis su tavoriniu. Prie to daug pasasierių ir geležinkelio tarnų tapo sužeisti, o mašinistai abiejų suimūšusių traukių sužeisti mirtinai, daktari apreiškė, kad juos nesitiki nuo mirties išgelbėti.

GAISRAI. RICHMOND, VA. Sudėję čia krautuvės Virginia Packing Co. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 250000 dol.

Isz darbo lauko.

PITTSBURG, PA. Crescent piliuon dirbtuvės darbai eina gerai, dirba pilną laiką. Dirbtuvės Zug & Co. dega visi pečiai; teip jau yra Byerso dirbtuvės, kur dirba su dviem darbininkų atmainom. Wayne Iron Works dirbtuvės dirba su 3 darbininkų atmainomis.

WHEELING, W. VA. Dėl užgimusių nesutikimų už algas Glesner-Whitaker geležies dirbtuvės, priglūti į unią darbininkai kraustosi kitur, kadangi nuždė viltį išreikalauti kuo dirbtuvių savininkų.

ST. LOUIS, MO. Štete Misouri likosi užgertos tiesos 8 val. darbo dienos kastynės. Gubernatorius prisiak inspektoriams daboti, kad tas būtų pildoma.

MCKEES ROCKS, PA. Lockhardto dirbtuvėse stovi tik vienas pečius, visi kiti dirba. Priglūti į unią puderingai galėtų gauti čia darbą.

KITTANNING, PA. Čianykščios geležies dirbtuvės stovi; atlieka jos reikalingus pertainius, kas užims porą sanvacių laiko.

RANKIN, PA. Carnegie Steel Co. pirkio čia žemės plotas, ant kurių ketina statyti naujas savo dirbtuvių dalis.

WASHINGTON, PA. McClure geležies dirbtuvėse darbai eina labai gerai.

ALLEGHENY, PA. Pittsburg Forge & Iron Co. dirbtuvėse dirba gerai, pilną laiką.

CONNELLVILLE, PA. Sligo dirbtuvėse darbai eina gerai, stovi tik du pečiai.

ISZ Lietuvos dirvu.

Is St. Louis, Mo. Musų miesto lietuviai iki šiol miegojo, su tautiškais darbais nepasirodė, bet atsiradus geresniems tautiškais, dabar viskas pradėjo eiti gerai.

Vietinė Šp. Kazimiero Dr-tė, ant pamėnėjimo gimimo dienos musų garsaus istoriko, Simano Daukanto, parengė apvaikščiojimą su pralkombos. Apvaikščiojimas atibuvo 28 d. spalio. Gerų kalbėtojų rėds nebuvo, kadangi šiose aplinkinėse nėra mokyklų lietuvių, bet visi buvo užgandinti, žmonių ant apvaikščiujimo susirinko didelis būrelis.

P. Milvada, atidarydamas susirinkimą, aiškino susirinkusiems darbus Simano Daukanto. Stankaukas, savo kalboje nurodinėjo svarbų vienybės, aiškino jos naudą ir bledį, kokią atgabendis sutikimais. Leonas Gričius aiškino naudą draugystei ir visokių organizacijų, teipgi vargingą darbininkų padėjimą ir žiaurumą ir neteisengumą caro tarnų, kurie maudosi jau kiti metal žmonių kraujuose. J. K. Vasilaukas užmaudė paukautai, kiek kas gali, sušelpimui kovojančių už laisvą Lietuvą. Jis ant susirinkimo pristojė už 50 dol. Aukavo veik visi, išskyrus kelių nesuprantančių svarbų aukų, kurie pasislėpę pakampiūse, šaukė: „neduokti tiems šliuptynams pinigų!“ bet

visi geresnieji lietuviai ant šaukmo neįsimeilėję ne paisė, aukavo iš tikros širdies (vardus aukautojų ir jų aukas pagarsis gavusi pinigų „Kova“. Kvituoti dviuose laikraščiuose tas patias aukas negalima, nes rukundos susimaišytų. Vardus aukautojų garsina tas laikraštis, kuriam pinigai nusigyti. Kol buvo komitetas, jis siuntė pargarsinti aukautojų vardus, dabar komiteto nėra, todėl kvituoją aukas tas laikraštis, kuriam pinigai nusigyti. R.d.). Pinigus nusuntė „Kovos“ redakcijai; paskyrė juos L. S. D. P. Europoj.

Is Brooklyn, N. Y.

Broklyne, pereitą vasario mėnesį susitvėrė „Lietuvių Laisvės Dr-tė“, kuri ne tik šelpė nelaimės savo sanarių materijaliai, bet kiekvienas sanarys moka kas mėn. 1c. ant tautiškių reikalų. Kadaigi draugystę prigiliu jau 90 sanarių, tai iš to centų susirinko keli dolariai. Draugystė ant mėnesinio susirinkimo nutarė apverstos tuos pinigų sušelpimui revoliucijos Lietuvoje, bet kad, per pakeltus Lizdeikos ergelius dėl paskirstymo aukų, užgimė netvarka ir vada, tai draugystė su nusintumtu pinigų nutarė palaikyti ir išreikšti linkėjimą, kad Europoj susitvertų tikrai tautiškas, ne partijiskos komitetas, į kurį įeity atstovai iš musų tautos ir tėvynės laiba kovojančių partijų: social-demokratų, draugiečių ir varpiečių. Tasyk ne tik tautiški centai bus perduoti tam komiteui, bet dar nutarta daugiau paaukauti.

Mes linkime, kad toks tikrai tautiškas komitetas kuo greičiausiai susitvertų Europoj, tasyk gal išnyktų vada ir despotizmas vienos partijos; tasyk tik, vietoj nesutikimų, kovos tarp savęs, visi galės kovoti prieš vieną visą žmonių ir Lietuvos priešą, prieš carizmą. Išsiskirstę, kovodami, besipaikdami tarp savęs, mes jo neišvėsime. Kas įkalba, kad caro sostą, besipaikdami mums tarp savęs, gali išverti viena partija, tam, matyt, ištikro ne nerupi išgiovimas to sosto. Visam reikalingos pajėgos, reikalingos jos ir išvertimui despotizmo.

Lietuvos Laisvės Dr-tės prezid.

S. Garbis.

Is Athol, Mas.

Darbai eina čia gerai, ir iš kitur pribuvę gal darbą gauti, tik uždarbiai menki. Musų tautiečiai dirba už mažą mokesį, ypač neseniai iš Lietuvos pribuvę. Dabar stato čia naują mašinų dirbtuvę, kurioje patilps keli šimtai darbininkų.

Lietuvių yra čia diktas buities, bet supratimas jų neaugščiausiai pakilęs, ką geriausiai parodo, kad čia gyvenanti musų broliai aukavo pinigų ant pastatymo bažnyčios ariams. Kada vienok bažnyčia buvo pastatyta, ant pavėntinimo jos ariai lietuvių visai ne leido į vidų, vistiek, ar jie aukavo, ar ne aukavo pinigų. Panašūs atsitikimai buvo ir kitur Amerikoje, o musų broliai dar vis ne gali suprasti, kad juos svetimačiai išnaudoja, o jie prie progos ir vėl duodasi išnaudoti.

Reikaluose padalinimo aukų revoliucijai.

Apie padalinimą aukų revoliucijai musų broliai visatp kalba: vieni sako, kad komitetas aukas padalino gerai, kiti gi kelia protestus prieš buvusio Revoliucijos komiteto paskirstymą žmonių sudėty aukų. Kamgi doti duoti aukas? Kad ant to atsakyti, reikia pastatyti klausymą: kam tos aukos renkamos: pakeliantį musų tautą kultūriškai knygų išleidėjams (tą daranti, turbūt, aukų negavo ir ne prašė. R.d.), ar revoliucijai? Jeigu mes centus renkame nuo vargšų žmonių, tai juos ir duokime tiems jau vargšams o ne kokiems ten poneliams platpinimui kultūros (su tais poneliais yra tas pats, kaip ir su lytims: vyrai peikia moteris, moteris vyrus, bet vieni be kitų negali apsieiti, ir tauta be kultūros darbo ponelių teipgi negali apsieiti. R.d.). Jeigu mes pasivertėme darbuotiesi labui darbininkų, tai turime ir kovoti už labą darbininkų (žmonės vienok aukas dėjo ant išliuosavimui Lietuvos per revoliuciją. R.d.). Revoliucija turi pirmiausiai mums rūpėti, o paskui jau kultūra (abudak dalykai ankštai viens su kitu ršasi: tik dėl žemos kultūros Maskolijos žmonių čia valdžios įgavo tokio niekieno neaprubėjusio valdžio o antai Prancūzijoj jau nuo šimto metų žmonės turi tą, ko tik dabar Maskolijoj reikalaujati pradeda ir ką per revoliuciją stengiasi atsiekti. R.d.). Dirbkime visi, nežiūrėdami, kas mus šmeizina, vadinu ubagai, o musų surinktus centus dalina savo draugams (kas tą daro? R.d.). Rodosi, kad tik dabar Maskolijoj darbuojasi, kelia revoliuciją, jie lieja kraują, tai jiems ir žmonių sudėty centai turi patekti.

K. Semidienis.

Tegul bus daleista ir man išstati žodį, kaip aukautojai ir aukų rinkėjai. Kol nebuvo revoliucijos, „Darbininkų Balsas“ šaukė visus į kovą už laisvę. Mat tasyk su prato, kad revoliucija tai ne vienos partijos darbas, — bet kada revoliucijos bangos užkilo ir musų tėvynė tapo įtraukta ir kraujas musų tėvų, brolių ir seserų teka, tai p. Lizdeika, L. S. D. P. atstovas, šaukia, kad tai visos vienos partijos darbas ir nuopelnai. Turbut ir piemenėlis Lietuvoj supranta, kad ta revoliucija tai ne vienos partijos darbas, o p. Lizdeika to nenor musų daleisti suprast. Žmonės padėjo galvas L. S. D. P. nepažindami, o Lizdeika nuopelnus vien savo partijai pripažįsta ir visų aukų reikalavimą.

Aš suprantu socializmą kaip teisingiausią surėdymą žmonių, o jeigu p. Lizdeika padarė klaidą, tai Amerikos lietuvių socialistai neprivalo už jį užstoti, bet nupeikti ir pataisyti. Jeigu neteisėję socialistai remia, tai aš prie jų ne noriu prigulėti. Kas nori ant žmonių caruoti, ar tai socialistas, ar kitoks, yra caru lygiu Mikalojui. Aš turiu davus, kad politiškoji Lietuvių revoliucijos darba atstovai vėr slaptą spautuvę turi, o p. Lizdeika užgina, sakydams, kad jų visai nėra ir jam tiki nieko nežinant Amerikos socialistai. Tai tau ir atstovas L. S. D. P. Kad ir vienas, bet stoju už teisybę drasiai ir reikalauju, kad aukos būtų skiriamos ne p. Lizdeikai, bet kad būtų padalinotos viekančioms partijoms sulgy jų atlikto darbo ant revoliucijos lauko. Jeigu būčiau rinkęs aukas socialistų partijai, tai ne vieno vietoj su šiuo būčiau gavęs, o kad rinkau visiems revoliucionieriams be skirtumo, tai keliu doliarus gavau. Dar sykį paantrinu socialistams, su protestais nesiskubinti, nes remti vienos socializmo nepatinka. P. Lizdeika viešai neteisėję apskelbė.

J. Butkus.

808 N. Camoe st., Philadelphia, Pa.

Aš, kaip aukavęs pinigų revoliucijai, sutinku su Central. Rev. Kom. padalinimu suaukaučių pinigų: varpiečiams, draugiečiams, „Darb. Balso“ partijai ir atskiriems revoliucionieriams. Aš nesutinku, kad visi pinigai būtų atiduoti Lizdeikos prižiūrai. Ne vieni jų socialistai darbuojasi, krenti ir kiti ne mažiau už L. S. D. P., kuri už lietuvių aukas išleidi rėgia lenkiškoj kalboj daugiau raštų negu lietuviškoj. Kam tenka lietuvių sudėty pinigai, mes nežinome. Lizdeika mat nesigali pinigų lenkams, saviešiams varpiečiams, draugiečiams jų galėsi, nors visi dirba ant labo ir pakiliu musų lietuvių. Aukas dėjo ne vien Amerikos socialistai, jas dėjo ir kiti, o musų socialistai protestus kelia, jeigu dalis aukų pateko ir kitoms besidarbuojančioms partijoms.

Nieks neužgina, kad L. S. D. P. dirba Lietuvoje, bet nieks ne gali užginti, kad dirba ir varpiečiai, draugiečiai ir kiti, o tuom tarpu p. Lizdeika kitus niekina, gerai dar kad ne siundo, kaip tai daro maskoliki reaktionieriai ant inteligentijos, kad pagimdyti panašias skerdynes kaip Odesoj. Socialistai šaukia, kad kitos partijos privalo veikti tą patį darbą, ką ir socialistai, jiems tarnauti, bet jeigu šaukė tas partijas dirbti iš vieno ir kvietė pasidalinti darbu, ar su kitu palikti kitoms, ko pats nuveikti negal? „Kova“ ne kartą išsitarė, kad jei negeistas koks nors partijų susitaikymas. Taigi Lietuvoj viekančios partijos, negalėdamos susitaikyti su „Darb. Bals.“ partija, turi veikti skrym, o jeigu jos veikia, tai visiems ir pašelpa prigili. Rods terpi inteligentijos mažai yra dirbančių, daug yra geriančių šampaną su maskoliais, bet tie nedirba, tie jie ir pašelpo negavo. Visose partijose yra visoki žmonės, ir tie socialistai yra dirbantys su pasivertimui ir yra vien savę girianti, toki jau yra be abejonės ir kitose partijose.

Jeigu šiuom kartu ir sumažėjo aukos dėl musų partijų vaidų, tačiau aukautojai ne privalo nusiminti. Kovą reikia vesti, kol ne iškovosime, kas musus prigili. Darbą doti visi, kas gyvas; garbės tiešoti nėra ką, apie jį galima bus kalbėti, kada darbas bus nuveiktas, dabar garbinti tos ar kitos partijos veikėjus dar per anksti, kadangi ne viena dar nieko ne nuveikė.

J. Kulikauskas.

Nežudykim brangaus laiko.

„Vienybės“ num. 39 patilpo p. J. Lizdeikos raštėlis, kuriame jis barasi ant Revoliucijos Šelpimo Komiteto, kodėl aukas padalino visoms partijoms, kovojančioms su despotizmu, o ne jam vienam, kaip po atstovui L. S. D. P., viską atidavė.

Priegiam lygiai tuli trumparegi Amerikoje, atliki skėdami p. Lizdeiką, protestuoja ir viską tik

jam vienam teskiria, arba L. S. D. P., kuri buk tik vienintelė varo revoliucijos darbą.

Teipgi nežiūri toliaus nē musų redakcijos „Kovos“, „Lietuvos“ ir „Vienybės“, talpindamos tokius „manijiskus“ raštalaikius ir „protestus“ tokiame svarbiame laike ir darbe, kada reikia kuodidžiausiosios spēkų vienyti ir dirbti vieni; musų redakcijos, matyt, be jokio apsvartymo, patalyindamos tuos „raštalaikius“, pradėjo tas spēkas blaškyti. Neišiteisja redakcijos tuomi, buk už tuos raštus atsako patys rašėjai. Ne. Redakcijos padėjo tiems trumparegiams sklaidyti spēkas ir tuomi yra lygiai prasiakalčius. Redakcijos būtų labai išmintingai padarę, patalpindamos tuos raštus į gurbą.

Nepaisant ant pirmųjų atsilaikimų p. Lizdeikos ir „Draugo“ organizacijos siųst jiems statulaukams, Amerikos lietuviška visuomenė be skirtumo iškinko savo komitetą, kad prižiūrėtų, vestų ir išduotų atskaitas iš visų aukų ir darbų. Komitetas padavė juk ir savo užmanymus, gana praktiškus, revoliucijos partijų vadovams, kas liko be pasekmės, dėlei politiško aklumo p. Lizdeikos. Komitetas galiausiai padarė išmintingiausią, padalinimą aukas.

P. Lizdeika ir jo pasekėjai tvirtina, jog vienintelė L. S. D. P. varo revoliucijos darbą. Bet Komitetas nusuntė \$100 ir „atsikiems revoliucionieriams“, kurie neveltų tei vadinosi, viengonėsigiria kaip p. Lizdeika. Lai nepavydi p. Lizdeika ir kitiems dirbti, nes revoliucijos dirva didėi plati.

„Kova“, num. 24, praneša, jog p. Lizdeikos nežino nedavęs apie gaminių pinigų, kada kiti pranešė gavę. Visi revoliucionieriai, kaip jie nerūkautų, juk turės išduoti atskaitas ant ko suvartoję aukas, gautas netik nuo Rev. Šelpimo Kom., bet ir nuo visų pavienių, jiems statulaukiant nusuntusių, nuo S. L. A.

Rev. Šelp. Kom. sponariai teipgi pasidalinę į dvi pusi ir kaujai už Lizdeiką. P. Širvydas mėgina visą tą reikavimą pastatyti tik asabiškui, neoficiališkui, kritikavimu. P. Baltusaitis vėl stato, kad visuomenė terpi apsvartyti. Vienok ne laikas kritikuoti nē svarstyti, nē reikauti protestuojant, juomi, kad dėlto naudojasi brangus laisvės ir darbas, kurio vietoj galim atlikti kas reikia, ką turim atlikti.

Visuomenę šiuomi kviečiu nežiūrėti į tuos reikavimus ir protestus kaip be jokios vertybės ir su pasigailėjimu, kad dėlei nepermatymo tulų ypatų, kas bus trumpoje ateityje, tas įvyks. Rinkime aukas ir aukaukime kuodidžiausiai revoliucijos šelpimui, nes darbas eina savo keliu be reikavimų ir protestų, ir nepilgo pamatysime vienus to darbą. Paskutinių dienų revoliucijai žvėis pasekmingiausia, ir tas linksmia kievieną, jog visuomenė labiau susiprato ir uždavė mūrinį smugį carizmui.

Laisvės Myletojas.

Raštą tą talpiname, nors jame ištikro nežinomo nėra, kadangi Laisvės Myletojas reikalauja, kad jį atkartotų kiti laikraščiai.

Autorius mokina musų laikraščius, bet pats nepatėmija, kad su pavokiminiu elgiais ne konsekvencinškai. Jis reikalauja, kad laikraščiai mestų į gurbą visus atsilaukimus pritarinčius Lizdeikai, o reikalauja, kad jo raštą perspaudintų net tie, kuriems jis nesimėnt, lyg kad jo raštą būtų pakelti koki labai svarbus dalykas. Tuom tarpu ir Laisvės Myletojo laikraščiams pomokinimas priguli prie tos pačios vertybės, kaip ir tie, kuriuos liepia mesti į gurbą: visas jo skirtumas yra vien pakraipio.

Laikraščiai neišleidinėjami vienai ypatai, bet visuomenei, todėl juose visuomenė turi tiesą išreikšti savo nuomonės svarbiuose dalykuose, redakcijos tai ne Maskolijos cenzoriai vertinant visus turėti tas pačias nuomones. Garsinimas visokių nuomonių reikalingas, su kritika tik galima teisingą kelią atrasti o ne su cenzūros, galia vien, kad pas mus dar kritikos nėra. Kritikos užduotis — parodyti silpnas ir garas puses kokių nors darbo, jos vietoj mes vartojame gyrimus ar peikimus ir koliojimus. Tas nėra kritika. Jeigu redakcijos atmetų visus raštus, ne atsakandus nuomonės koki skaito, tai atseit išleidinėti kiti laikraščių, kiek yra laikraščių skaitytojų, kiekvienam skrym, laikraščiui galėtų talpinti tik raštus su tinkančiais su pažvalgomis to vieno skaitytoju. Tik per kritiką išsidiarba pastovios nuomonės, o jeigu dar pas mus nėra. Jeigu laikraščiai ne talpis raštų nesutinkanti su nuomonėmis Jono ar Baltraus, tai kur juos galės patalpinti? Juk ir terpi priešingų nuomonių gali but geros ir naudingos. Teisybė, terpi visokių atsileipimų pasitaiko daug nekonsekvencijų, rodančių menką išsilavinimą rašančių, bet išrodyti nekonsekvenciją galėtų redakcijos, bet pas mus paprastai labiausiai įsimylėję ir savo raštus nekonsekvencinčiai raštininkai; tie

ne męsta, kad jiems kas nekonsekvenciją išrodinėtų, jie savo raštą laiko už neklaidingą.

Protestas.

„Viltis“, 44 numeryje, baria lietuviškus kunigus, buk jie neprijaučią dabartiniam judėjimui Maskolijoje, ypač Lietuvoje, kur eina kova už liuosybę. „Viltis“ sako, kad lietuviški kunigai prie lenkmečio noriai prisidėjo, tai kodėl negalėtų prisidėti prie dabartinės kovos?

Aš sakysiu. Dabartinė kova tai ne lenkmetis. Yra tai protiną, savo laike pradėta ir išmintingai vedama, kova prieš neteisėnų prispaudimus ir persekiojimus Maskolijos biurokratų. Kovojama čion ne ginklais, tik daugiau dvasiškosios pajėgomis ir, sakysiu, kad su šia kova simpatizuoja ir ant kiek žinau, prisideda prie jos didelė dauguma lietuviškių katalikiškių kunigų, kaip Lietuvoj teip ir čia Amerikoje. Prisideda kuom kuris gali ir kaip gali. Jei yra kiti lietuviški kunigai, kurie su kova nesimpatizuoja ir prie jos neprisideda, tik tai da jį trukdo, tai už juos visa lietuviškoji kunigija neatsako. Tokių visada ir visur atsiranda.

„Viltis“ priveda, kaip paveizdą, laikraščiui „Zvaigždė“. Bet „Zvaigždė“ yra rėdoma dabartinio užveizdo reakcionieriškoje, kas lyti to dalyko, dvasioje. Tegul „Viltis“, užspuldinėdama ant „Zvaigždės“, neuzspuldinėja ant visų lietuviškių kunigų, kuriems visiems turp lygiai liuosybė tikėjimo ir ikovojimas žmonėms prigulinių tiesų.

Kun. J. Ziilinskis.

Kas kaltas?

44 Num. „Lietuvos“ patilpo atsilaukimus Vincio Jankauco, kuris krauja didžiausią kaltę ant J. Lizdeikos, buk jisai sustabdė aukų plaukimą. Tas yra ne tiesai. Ne J. L. sustabdė aukų plaukimą, bet J. Siupus“) kursai per laikraščius apskelbė savo ne taktišką norus, kad įsiai ir toliau daly su rinktus penktukas nuo vargšų darbininkų demokratikiems poneilams.

41 Num. „Lietuvos“ ir „V. L.“ sako: „Baigdamas, dar pasakysiu tie: Komitetą Šelpimui Revoliucijos išrinko Amerikos visuomenė ir komitetas privalo pasiteisinti prieš tuos, kurie aukas davė, o ne prieš tuos, kurie aukas priėmė ir tt.“ Tai kodėgi komitetas tos visuomenės ne pasilaus, kam aukas dooti? Visas svietas žino, kad demokratai ir republikonai“ kokiame krašte svieto jie ne būtų, žino tikti kapitalistišką surėdymą, o aukos kuome visos yra suplaukę nuo vargšų brolių darbininkų.

Bet visi atsilaukimai yra geri, kaip Siupas teip ir Jankauco. Dabar turės progą teisingai nuspręsti lietuviška visuomenė, kam aukas siųsti ir kokių nuomonių atstovų klausyti.

Aš jau nuo kokių 6 mėnesių neorganizavau Liet. Soc. Part. Am. ne aiškinau socializmo, tikėdamasi, kad atsiras galbės lietuvių socialistai, kurie išaiškins lietuvišką visuomenę, kas tai yra tas socializmas, kurį visio svieto darbiniai garbina ir glaudžiasi po raudoną vėliava kraujais aplaistytai.

Aš dar sykį užsimaniau atsilaukti prie visų socialistų ir mylinčių socialistišką idėjų, ir norinčių žinoti, „kas tai yra tas socializmas.“ — Laukti gabesnių agitatorių kelio link net negalima, mes būtų per vėlu. Aš manau keliauti po lietuviškas kolonijas propaguoti socializmą.

Tautiečiai matanti reikalą aiškinti socializmą nesuprantant, tautiečiai kreipiasi prie manęs. Aš, turėdamas pakvietimą, gal galėsiu atlikti tas apygardas, kur manę pakvies. Atsilaukit ant žemiau nurodyto adreso:

K. Rutkus, 412 Sigel st., Philadelphia, Pa.

* Musų rodosi, kad siltame atsitikime tas sustabdė aukų plaukimą, kas pirmiausiai laikraščiuose išreikė neugėdindimą. Jis būtų geriau padarę, išreikšdamas neugėdindimą aukų dalytojams, o gal būtų sustaikię. Apkaltdamas komitetą viešai, tuom patu privertė jį atsiliepti ir viešai išreikšti savo sąjūsus. Aukos sustabde pakliu užgint valdą, ir protestai, o je aištrado dar pirma, jeigu Siupus patilpo savo Atsiliepimą. Jeigu jau kaltinti, tai teisingiau būtų pasakyti, kad čia kaltas ne vienas Siupus, bet kalta musų veiklę neirokiojančių su pasekmėmis.

** Jeigu republikonai ir demokratai ištikro ne reikiu tą patį, ką paviešiau. Amerikoje arba Prancūzijoj monarhikuose kraustose republikonai yra terpi socialistai ir visi gėdindanti republikonikus rėdus; rašėjas, matyt, tik amerikoniškai supranta tuos žodžius, taigi perskaičiau. Amerikos republikonai tai tik vardas, jie nėra tokiais tikrojo to žodžio prasme. Tą patį galima sakyti ir apie demokratų aristokratišką švedoj ir socialistų yra demokratai. Juk ir Lietuvos socialdemokratai gėdina republikos, o jį jau, turbūt, ne p. Rutkus ne išdrys kapitalistų tarnais pavadinu.

Atsiliepiamas moterų draugystės Birutės Union City, Con.

Nr. 38 „Lietuvos“ patilpo korespondencija sekretorės Lietuvos Dukterų Dr-tės, Skrobiūtės, kuri stengiasi įkalbėti, buk Union Citytes moteris, 3 d. rugšėjo sutvėre draugystę, kurią pavadino Lietuvos Dukterų Dr-te. Tas netiesas. 27 d. rugpičio musų miestelio moteris susirinko pas Kamaitį ir įkūrė grynai tautišką Birutės Dr-tę. Buvo nutarta, kad į ją gali prigulėti kiekviena lietuvė, be skirtumo. Išrinko komitetą. Skrobiūtė sako, buk paskui nuo draugystės atsiskyrė 3 moteris ir viena mergina, kurios buk reikalavo, kad būtų duotas draugystės Birutės vardas. Toliau įkalba, buk Lietuvos Dukterų Dr-tę gali prigulėti kiekviena krikščionė lietuviškai kalbanti.

Mes parodysimė, kaip yra ištikro. Ant antro susirinkimo tuos moteris apreiškė, jog kunigėlis uždraudė minėt Birutės vardą, kadangi mat jį buvo ne krikščionė ir kad sanarės po prievarta atliktų išpažintį kas trečią mėnesį, kad protestonij ne priimtų. Kiloms negalima buvo ant susirinkimo tvarką įvest, kil piktodžiavimai. Tai 4 sanarės, nenorėdamos klausyti, apleido svietainę. 15 rugšėjo turėjome susirinkimą. Prie mus prisirašė dar 4 sanarės. Tokiu būdu susitvėrė tautiška Birutės Dr-tė. Musų draugystę suorganizavo geri čianykščiai lietuviai, pasigarsinę gerais darbais ir aukų rinkimais ant tautiškių reikalų. Musų dra

RAŠTO ISTORIJA

Pagal A. B. Schultze'į.

Iš grekiškojo rašto išsivystė alfabetai daugumai slaviskų tautų, kurios, drauge su grekiškuoju tikėjimu, perėmė nuo grekų ir jų raštą.

Priedas.

PAVIDALAS VIŠOKIŲ RAŠTO.

SENAS EGIPČIŠKAS RAŠTAS:

𐀀𐀁𐀂𐀃𐀄𐀅𐀆𐀇𐀈𐀉𐀊𐀋𐀌𐀍𐀎𐀏𐀐𐀑𐀒𐀓𐀔𐀕𐀖𐀗𐀘𐀙𐀚𐀛𐀜𐀝𐀞𐀟𐀠𐀡𐀢𐀣𐀤𐀥𐀦𐀧𐀨𐀩𐀪𐀫𐀬𐀭𐀮𐀯𐀰𐀱𐀲𐀳𐀴𐀵𐀶𐀷𐀸𐀹𐀺𐀻𐀼𐀽𐀾𐀿𐁀𐁁𐁂𐁃𐁄𐁅𐁆𐁇𐁈𐁉𐁊𐁋𐁌𐁍𐁎𐁏𐁐𐁑𐁒𐁓𐁔𐁕𐁖𐁗𐁘𐁙𐁚𐁛𐁜𐁝𐁞𐁟𐁠𐁡𐁢𐁣𐁤𐁥𐁦𐁧𐁨𐁩𐁪𐁫𐁬𐁭𐁮𐁯𐁰𐁱𐁲𐁳𐁴𐁵𐁶𐁷𐁸𐁹𐁺𐁻𐁼𐁽𐁾𐁿𐂀𐂁𐂂𐂃𐂄𐂅𐂆𐂇𐂈𐂉𐂊𐂋𐂌𐂍𐂎𐂏𐂐𐂑𐂒𐂓𐂔𐂕𐂖𐂗𐂘𐂙𐂚𐂛𐂜𐂝𐂞𐂟𐂠𐂡𐂢𐂣𐂤𐂥𐂦𐂧𐂨𐂩𐂪𐂫𐂬𐂭𐂮𐂯𐂰𐂱𐂲𐂳𐂴𐂵𐂶𐂷𐂸𐂹𐂺𐂻𐂼𐂽𐂾𐂿𐃀𐃁𐃂𐃃𐃄𐃅𐃆𐃇𐃈𐃉𐃊𐃋𐃌𐃍𐃎𐃏𐃐𐃑𐃒𐃓𐃔𐃕𐃖𐃗𐃘𐃙𐃚𐃛𐃜𐃝𐃞𐃟𐃠𐃡𐃢𐃣𐃤𐃥𐃦𐃧𐃨𐃩𐃪𐃫𐃬𐃭𐃮𐃯𐃰𐃱𐃲𐃳𐃴𐃵𐃶𐃷𐃸𐃹𐃺𐃻𐃼𐃽𐃾𐃿𐄀𐄁𐄂𐄃𐄄𐄅𐄆𐄇𐄈𐄉𐄊𐄋𐄌𐄍𐄎𐄏𐄐𐄑𐄒𐄓𐄔𐄕𐄖𐄗𐄘𐄙𐄚𐄛𐄜𐄝𐄞𐄟𐄠𐄡𐄢𐄣𐄤𐄥𐄦𐄧𐄨𐄩𐄪𐄫𐄬𐄭𐄮𐄯𐄰𐄱𐄲𐄳𐄴𐄵𐄶𐄷𐄸𐄹𐄺𐄻𐄼𐄽𐄾𐄿𐅀𐅁𐅂𐅃𐅄𐅅𐅆𐅇𐅈𐅉𐅊𐅋𐅌𐅍𐅎𐅏𐅐𐅑𐅒𐅓𐅔𐅕𐅖𐅗𐅘𐅙𐅚𐅛𐅜𐅝𐅞𐅟𐅠𐅡𐅢𐅣𐅤𐅥𐅦𐅧𐅨𐅩𐅪𐅫𐅬𐅭𐅮𐅯𐅰𐅱𐅲𐅳𐅴𐅵𐅶𐅷𐅸𐅹𐅺𐅻𐅼𐅽𐅾𐅿𐆀𐆁𐆂𐆃𐆄𐆅𐆆𐆇𐆈𐆉𐆊𐆋𐆌𐆍𐆎𐆏𐆐𐆑𐆒𐆓𐆔𐆕𐆖𐆗𐆘𐆙𐆚𐆛𐆜𐆝𐆞𐆟𐆠𐆡𐆢𐆣𐆤𐆥𐆦𐆧𐆨𐆩𐆪𐆫𐆬𐆭𐆮𐆯𐆰𐆱𐆲𐆳𐆴𐆵𐆶𐆷𐆸𐆹𐆺𐆻𐆼𐆽𐆾𐆿𐇀𐇁𐇂𐇃𐇄𐇅𐇆𐇇𐇈𐇉𐇊𐇋𐇌𐇍𐇎𐇏𐇐𐇑𐇒𐇓𐇔𐇕𐇖𐇗𐇘𐇙𐇚𐇛𐇜𐇝𐇞𐇟𐇠𐇡𐇢𐇣𐇤𐇥𐇦𐇧𐇨𐇩𐇪𐇫𐇬𐇭𐇮𐇯𐇰𐇱𐇲𐇳𐇴𐇵𐇶𐇷𐇸𐇹𐇺𐇻𐇼𐇽𐇾𐇿𐈀𐈁𐈂𐈃𐈄𐈅𐈆𐈇𐈈𐈉𐈊𐈋𐈌𐈍𐈎𐈏𐈐𐈑𐈒𐈓𐈔𐈕𐈖𐈗𐈘𐈙𐈚𐈛𐈜𐈝𐈞𐈟𐈠𐈡𐈢𐈣𐈤𐈥𐈦𐈧𐈨𐈩𐈪𐈫𐈬𐈭𐈮𐈯𐈰𐈱𐈲𐈳𐈴𐈵𐈶𐈷𐈸𐈹𐈺𐈻𐈼𐈽𐈾𐈿𐉀𐉁𐉂𐉃𐉄𐉅𐉆𐉇𐉈𐉉𐉊𐉋𐉌𐉍𐉎𐉏𐉐𐉑𐉒𐉓𐉔𐉕𐉖𐉗𐉘𐉙𐉚𐉛𐉜𐉝𐉞𐉟𐉠𐉡𐉢𐉣𐉤𐉥𐉦𐉧𐉨𐉩𐉪𐉫𐉬𐉭𐉮𐉯𐉰𐉱𐉲𐉳𐉴𐉵𐉶𐉷𐉸𐉹𐉺𐉻𐉼𐉽𐉾𐉿𐊀𐊁𐊂𐊃𐊄𐊅𐊆𐊇𐊈𐊉𐊊𐊋𐊌𐊍𐊎𐊏𐊐𐊑𐊒𐊓𐊔𐊕𐊖𐊗𐊘𐊙𐊚𐊛𐊜𐊝𐊞𐊟𐊠𐊡𐊢𐊣𐊤𐊥𐊦𐊧𐊨𐊩𐊪𐊫𐊬𐊭𐊮𐊯𐊰𐊱𐊲𐊳𐊴𐊵𐊶𐊷𐊸𐊹𐊺𐊻𐊼𐊽𐊾𐊿𐋀𐋁𐋂𐋃𐋄𐋅𐋆𐋇𐋈𐋉𐋊𐋋𐋌𐋍𐋎𐋏𐋐𐋑𐋒𐋓𐋔𐋕𐋖𐋗𐋘𐋙𐋚𐋛𐋜𐋝𐋞𐋟𐋠𐋡𐋢𐋣𐋤𐋥𐋦𐋧𐋨𐋩𐋪𐋫𐋬𐋭𐋮𐋯𐋰𐋱𐋲𐋳𐋴𐋵𐋶𐋷𐋸𐋹𐋺𐋻𐋼𐋽𐋾𐋿𐌀𐌁𐌂𐌃𐌄𐌅𐌆𐌇𐌈𐌉𐌊𐌋𐌌𐌍𐌎𐌏𐌐𐌑𐌒𐌓𐌔𐌕𐌖𐌗𐌘𐌙𐌚𐌛𐌜𐌝𐌞𐌟𐌠𐌡𐌢𐌣𐌤𐌥𐌦𐌧𐌨𐌩𐌪𐌫𐌬𐌭𐌮𐌯𐌰𐌱𐌲𐌳𐌴𐌵𐌶𐌷𐌸𐌹𐌺𐌻𐌼𐌽𐌾𐌿𐍀𐍁𐍂𐍃𐍄𐍅𐍆𐍇𐍈𐍉𐍊𐍋𐍌𐍍𐍎𐍏𐍐𐍑𐍒𐍓𐍔𐍕𐍖𐍗𐍘𐍙𐍚𐍛𐍜𐍝𐍞𐍟𐍠𐍡𐍢𐍣𐍤𐍥𐍦𐍧𐍨𐍩𐍪𐍫𐍬𐍭𐍮𐍯𐍰𐍱𐍲𐍳𐍴𐍵𐍶𐍷𐍸𐍹𐍺𐍻𐍼𐍽𐍾𐍿𐎀𐎁𐎂𐎃𐎄𐎅𐎆𐎇𐎈𐎉𐎊𐎋𐎌𐎍𐎎𐎏𐎐𐎑𐎒𐎓𐎔𐎕𐎖𐎗𐎘𐎙𐎚𐎛𐎜𐎝𐎞𐎟𐎠𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎯𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏯𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐯𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑯𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒯𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓯𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿𐔀𐔁𐔂𐔃𐔄𐔅𐔆𐔇𐔈𐔉𐔊𐔋𐔌𐔍𐔎𐔏𐔐𐔑𐔒𐔓𐔔𐔕𐔖𐔗𐔘𐔙𐔚𐔛𐔜𐔝𐔞𐔟𐔠𐔡𐔢𐔣𐔤𐔥𐔦𐔧𐔨𐔩𐔪𐔫𐔬𐔭𐔮𐔯𐔰𐔱𐔲𐔳𐔴𐔵𐔶𐔷𐔸𐔹𐔺𐔻𐔼𐔽𐔾𐔿𐕀𐕁𐕂𐕃𐕄𐕅𐕆𐕇𐕈𐕉𐕊𐕋𐕌𐕍𐕎𐕏𐕐𐕑𐕒𐕓𐕔𐕕𐕖𐕗𐕘𐕙𐕚𐕛𐕜𐕝𐕞𐕟𐕠𐕡𐕢𐕣𐕤𐕥𐕦𐕧𐕨𐕩𐕪𐕫𐕬𐕭𐕮𐕯𐕰𐕱𐕲𐕳𐕴𐕵𐕶𐕷𐕸𐕹𐕺𐕻𐕼𐕽𐕾𐕿𐖀𐖁𐖂𐖃𐖄𐖅𐖆𐖇𐖈𐖉𐖊𐖋𐖌𐖍𐖎𐖏𐖐𐖑𐖒𐖓𐖔𐖕𐖖𐖗𐖘𐖙𐖚𐖛𐖜𐖝𐖞𐖟𐖠𐖡𐖢𐖣𐖤𐖥𐖦𐖧𐖨𐖩𐖪𐖫𐖬𐖭𐖮𐖯𐖰𐖱𐖲𐖳𐖴𐖵𐖶𐖷𐖸𐖹𐖺𐖻𐖼𐖽𐖾𐖿𐗀𐗁𐗂𐗃𐗄𐗅𐗆𐗇𐗈𐗉𐗊𐗋𐗌𐗍𐗎𐗏𐗐𐗑𐗒𐗓𐗔𐗕𐗖𐗗𐗘𐗙𐗚𐗛𐗜𐗝𐗞𐗟𐗠𐗡𐗢𐗣𐗤𐗥𐗦𐗧𐗨𐗩𐗪𐗫𐗬𐗭𐗮𐗯𐗰𐗱𐗲𐗳𐗴𐗵𐗶𐗷𐗸𐗹𐗺𐗻𐗼𐗽𐗾𐗿𐘀𐘁𐘂𐘃𐘄𐘅𐘆𐘇𐘈𐘉𐘊𐘋𐘌𐘍𐘎𐘏𐘐𐘑𐘒𐘓𐘔𐘕𐘖𐘗𐘘𐘙𐘚𐘛𐘜𐘝𐘞𐘟𐘠𐘡𐘢𐘣𐘤𐘥𐘦𐘧𐘨𐘩𐘪𐘫𐘬𐘭𐘮𐘯𐘰𐘱𐘲𐘳𐘴𐘵𐘶𐘷𐘸𐘹𐘺𐘻𐘼𐘽𐘾𐘿𐙀𐙁𐙂𐙃𐙄𐙅𐙆𐙇𐙈𐙉𐙊𐙋𐙌𐙍𐙎𐙏𐙐𐙑𐙒𐙓𐙔𐙕𐙖𐙗𐙘𐙙𐙚𐙛𐙜𐙝𐙞𐙟𐙠𐙡𐙢𐙣𐙤𐙥𐙦𐙧𐙨𐙩𐙪𐙫𐙬𐙭𐙮𐙯𐙰𐙱𐙲𐙳𐙴𐙵𐙶𐙷𐙸𐙹𐙺𐙻𐙼𐙽𐙾𐙿𐚀𐚁𐚂𐚃𐚄𐚅𐚆𐚇𐚈𐚉𐚊𐚋𐚌𐚍𐚎𐚏𐚐𐚑𐚒𐚓𐚔𐚕𐚖𐚗𐚘𐚙𐚚𐚛𐚜𐚝𐚞𐚟𐚠𐚡𐚢𐚣𐚤𐚥𐚦𐚧𐚨𐚩𐚪𐚫𐚬𐚭𐚮𐚯𐚰𐚱𐚲𐚳𐚴𐚵𐚶𐚷𐚸𐚹𐚺𐚻𐚼𐚽𐚾𐚿𐛀𐛁𐛂𐛃𐛄𐛅𐛆𐛇𐛈𐛉𐛊𐛋𐛌𐛍𐛎𐛏𐛐𐛑𐛒𐛓𐛔𐛕𐛖𐛗𐛘𐛙𐛚𐛛𐛜𐛝𐛞𐛟𐛠𐛡𐛢𐛣𐛤𐛥𐛦𐛧𐛨𐛩𐛪𐛫𐛬𐛭𐛮𐛯𐛰𐛱𐛲𐛳𐛴𐛵𐛶𐛷𐛸𐛹𐛺𐛻𐛼𐛽𐛾𐛿𐜀𐜁𐜂𐜃𐜄𐜅𐜆𐜇𐜈𐜉𐜊𐜋𐜌𐜍𐜎𐜏𐜐𐜑𐜒𐜓𐜔𐜕𐜖𐜗𐜘𐜙𐜚𐜛𐜜𐜝𐜞𐜟𐜠𐜡𐜢𐜣𐜤𐜥𐜦𐜧𐜨𐜩𐜪𐜫𐜬𐜭𐜮𐜯𐜰𐜱𐜲𐜳𐜴𐜵𐜶𐜷𐜸𐜹𐜺𐜻𐜼𐜽𐜾𐜿𐝀𐝁𐝂𐝃𐝄𐝅𐝆𐝇𐝈𐝉𐝊𐝋𐝌𐝍𐝎𐝏𐝐𐝑𐝒𐝓𐝔𐝕𐝖𐝗𐝘𐝙𐝚𐝛𐝜𐝝𐝞𐝟𐝠𐝡𐝢𐝣𐝤𐝥𐝦𐝧𐝨𐝩𐝪𐝫𐝬𐝭𐝮𐝯𐝰𐝱𐝲𐝳𐝴𐝵𐝶𐝷𐝸𐝹𐝺𐝻𐝼𐝽𐝾𐝿𐞀𐞁𐞂𐞃𐞄𐞅𐞆𐞇𐞈𐞉𐞊𐞋𐞌𐞍𐞎𐞏𐞐𐞑𐞒𐞓𐞔𐞕𐞖𐞗𐞘𐞙𐞚𐞛𐞜𐞝𐞞𐞟𐞠𐞡𐞢𐞣𐞤𐞥𐞦𐞧𐞨𐞩𐞪𐞫𐞬𐞭𐞮𐞯𐞰𐞱𐞲𐞳𐞴𐞵𐞶𐞷𐞸𐞹𐞺𐞻𐞼𐞽𐞾𐞿𐟀𐟁𐟂𐟃𐟄𐟅𐟆𐟇𐟈𐟉𐟊𐟋𐟌𐟍𐟎𐟏𐟐𐟑𐟒𐟓𐟔𐟕𐟖𐟗𐟘𐟙𐟚𐟛𐟜𐟝𐟞𐟟𐟠𐟡𐟢𐟣𐟤𐟥𐟦𐟧𐟨𐟩𐟪𐟫𐟬𐟭𐟮𐟯𐟰𐟱𐟲𐟳𐟴𐟵𐟶𐟷𐟸𐟹𐟺𐟻𐟼𐟽𐟾𐟿𐠀𐠁𐠂𐠃𐠄𐠅𐠆𐠇𐠈𐠉𐠊𐠋𐠌𐠍𐠎𐠏𐠐𐠑𐠒𐠓𐠔𐠕𐠖𐠗𐠘𐠙𐠚𐠛𐠜𐠝𐠞𐠟𐠠𐠡𐠢𐠣𐠤𐠥𐠦𐠧𐠨𐠩𐠪𐠫𐠬𐠭𐠮𐠯𐠰𐠱𐠲𐠳𐠴𐠵𐠶𐠷𐠸𐠹𐠺𐠻𐠼𐠽𐠾𐠿𐡀𐡁𐡂𐡃𐡄𐡅𐡆𐡇𐡈𐡉𐡊𐡋𐡌𐡍𐡎𐡏𐡐𐡑𐡒𐡓𐡔𐡕𐡖𐡗𐡘𐡙𐡚𐡛𐡜𐡝𐡞𐡟𐡠𐡡𐡢𐡣𐡤𐡥𐡦𐡧𐡨𐡩𐡪𐡫𐡬𐡭𐡮𐡯𐡰𐡱𐡲𐡳𐡴𐡵𐡶𐡷𐡸𐡹𐡺𐡻𐡼𐡽𐡾𐡿𐢀𐢁𐢂𐢃𐢄𐢅𐢆𐢇𐢈𐢉𐢊𐢋𐢌𐢍𐢎𐢏𐢐𐢑𐢒𐢓𐢔𐢕𐢖𐢗𐢘𐢙𐢚𐢛𐢜𐢝𐢞𐢟𐢠𐢡𐢢𐢣𐢤𐢥𐢦𐢧𐢨𐢩𐢪𐢫𐢬𐢭𐢮𐢯𐢰𐢱𐢲𐢳𐢴𐢵𐢶𐢷𐢸𐢹𐢺𐢻𐢼𐢽𐢾𐢿𐣀𐣁𐣂𐣃𐣄𐣅𐣆𐣇𐣈𐣉𐣊𐣋𐣌𐣍𐣎𐣏𐣐𐣑𐣒𐣓𐣔𐣕𐣖𐣗𐣘𐣙𐣚𐣛𐣜𐣝𐣞𐣟𐣠𐣡𐣢𐣣𐣤𐣥𐣦𐣧𐣨𐣩𐣪𐣫𐣬𐣭𐣮𐣯𐣰𐣱𐣲𐣳𐣴𐣵𐣶𐣷𐣸𐣹𐣺𐣻𐣼𐣽𐣾𐣿𐤀𐤁𐤂𐤃𐤄𐤅𐤆𐤇𐤈𐤉𐤊𐤋𐤌𐤍𐤎𐤏𐤐𐤑𐤒𐤓𐤔𐤕𐤖𐤗𐤘𐤙𐤚𐤛𐤜𐤝𐤞𐤟𐤠𐤡𐤢𐤣𐤤𐤥𐤦𐤧𐤨𐤩𐤪𐤫𐤬𐤭𐤮𐤯𐤰𐤱𐤲𐤳𐤴𐤵𐤶𐤷𐤸𐤹𐤺𐤻𐤼𐤽𐤾𐤿𐥀𐥁𐥂𐥃𐥄𐥅𐥆𐥇𐥈𐥉𐥊𐥋𐥌𐥍𐥎𐥏𐥐𐥑𐥒𐥓𐥔𐥕𐥖𐥗𐥘𐥙𐥚𐥛𐥜𐥝𐥞𐥟𐥠𐥡𐥢𐥣𐥤𐥥𐥦𐥧𐥨𐥩𐥪𐥫𐥬𐥭𐥮𐥯𐥰𐥱𐥲𐥳𐥴𐥵𐥶𐥷𐥸𐥹𐥺𐥻𐥼𐥽𐥾𐥿𐦀𐦁𐦂𐦃𐦄𐦅𐦆𐦇𐦈𐦉𐦊𐦋𐦌𐦍𐦎𐦏𐦐𐦑𐦒𐦓𐦔𐦕𐦖𐦗𐦘𐦙𐦚𐦛𐦜𐦝𐦞𐦟𐦠𐦡𐦢𐦣𐦤𐦥𐦦𐦧𐦨𐦩𐦪𐦫𐦬𐦭𐦮𐦯𐦰𐦱𐦲𐦳𐦴𐦵𐦶𐦷𐦸𐦹𐦺𐦻𐦼𐦽𐦾𐦿𐧀𐧁𐧂𐧃𐧄𐧅𐧆𐧇𐧈𐧉𐧊𐧋𐧌𐧍𐧎𐧏𐧐𐧑𐧒𐧓𐧔𐧕𐧖𐧗𐧘𐧙𐧚𐧛𐧜𐧝𐧞𐧟𐧠𐧡𐧢𐧣𐧤𐧥𐧦𐧧𐧨𐧩𐧪𐧫𐧬𐧭𐧮𐧯𐧰𐧱𐧲𐧳𐧴𐧵𐧶𐧷𐧸𐧹𐧺𐧻𐧼𐧽𐧾𐧿𐨀𐨁𐨂𐨃𐨄𐨅𐨆𐨇𐨈𐨉𐨊𐨋𐨌𐨍𐨎𐨏𐨐𐨑𐨒𐨓𐨔𐨕𐨖𐨗𐨘𐨙𐨚𐨛𐨜𐨝𐨞𐨟𐨠𐨡𐨢𐨣𐨤𐨥𐨦𐨧𐨨𐨩𐨪𐨫𐨬𐨭𐨮𐨯𐨰𐨱𐨲𐨳𐨴𐨵𐨶𐨷𐨹𐨺𐨸𐨻𐨼𐨽𐨾𐨿𐩀𐩁𐩂𐩃𐩄𐩅𐩆𐩇𐩈𐩉𐩊𐩋𐩌𐩍𐩎𐩏𐩐𐩑𐩒𐩓𐩔𐩕𐩖𐩗𐩘𐩙𐩚𐩛𐩜𐩝𐩞𐩟𐩠𐩡𐩢𐩣𐩤𐩥𐩦𐩧𐩨𐩩𐩪𐩫𐩬𐩭𐩮𐩯𐩰𐩱𐩲𐩳𐩴𐩵𐩶𐩷𐩸𐩹𐩺𐩻𐩼𐩽𐩾𐩿𐪀𐪁𐪂𐪃𐪄𐪅𐪆𐪇𐪈𐪉𐪊𐪋𐪌𐪍𐪎𐪏𐪐𐪑𐪒𐪓𐪔𐪕𐪖𐪗𐪘𐪙𐪚𐪛𐪜𐪝𐪞𐪟𐪠𐪡𐪢𐪣𐪤𐪥𐪦𐪧𐪨𐪩𐪪𐪫𐪬𐪭𐪮𐪯𐪰𐪱𐪲𐪳𐪴𐪵𐪶𐪷𐪸𐪹𐪺𐪻𐪼𐪽𐪾𐪿𐫀𐫁𐫂𐫃𐫄𐫅𐫆𐫇𐫈𐫉𐫊𐫋𐫌𐫍𐫎𐫏𐫐𐫑𐫒𐫓𐫔𐫕𐫖𐫗𐫘𐫙𐫚𐫛𐫜𐫝𐫞𐫟𐫠𐫡𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿𐬀𐬁𐬂𐬃𐬄𐬅𐬆𐬇𐬈𐬉𐬊𐬋𐬌𐬍𐬎𐬏𐬐𐬑𐬒𐬓𐬔𐬕𐬖𐬗𐬘𐬙𐬚𐬛𐬜𐬝𐬞𐬟𐬠𐬡𐬢𐬣𐬤𐬥𐬦𐬧𐬨𐬩𐬪𐬫𐬬𐬭𐬮𐬯𐬰𐬱𐬲𐬳𐬴𐬵𐬶𐬷𐬸𐬹𐬺𐬻𐬼𐬽𐬾𐬿𐭀𐭁𐭂𐭃𐭄𐭅𐭆𐭇𐭈𐭉𐭊𐭋𐭌𐭍𐭎𐭏𐭐𐭑𐭒𐭓𐭔𐭕𐭖𐭗𐭘𐭙𐭚𐭛𐭜𐭝𐭞𐭟𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭯𐭰𐭱𐭲𐭳𐭴𐭵𐭶𐭷𐭸𐭹𐭺𐭻𐭼𐭽𐭾𐭿𐮀𐮁𐮂𐮃𐮄𐮅𐮆𐮇𐮈𐮉𐮊𐮋𐮌𐮍𐮎𐮏𐮐𐮑𐮒𐮓𐮔𐮕𐮖𐮗𐮘𐮙𐮚𐮛𐮜𐮝𐮞𐮟𐮠𐮡𐮢𐮣𐮤𐮥𐮦𐮧𐮨𐮩𐮪𐮫𐮬𐮭𐮮𐮯𐮰𐮱𐮲𐮳𐮴𐮵𐮶𐮷𐮸𐮹𐮺𐮻𐮼𐮽𐮾𐮿

